

Carl Michael Bellman Salme nr. 33

OVER E VANGELIUM PÅ MIDFASTE SØNDAG. JOHS. 6, 1.

Dansk tekst Palle Thilo

Musik Henrik Bøggild

Mens so - len spre - der lys på sø - ens blan - ke fla - de Et
skib bli'r ført mod strand, hvor fol - ket sam - let står. Na - tu - rens her - re selv, som
da - gens lys - ka - ska - de Og ha - vets grund har skabt, fra - ski - bet bred - den
når. Han træ - der på det græs, det frø, den knop og ker - ne Som
blom - strer ved hans sol, som vis - ner ved hans stjer - ne Og mod - nes hvor han går.

2) Og folk fra bjerg og dal med skubben frem sig kæmper,
Den halte med sin stav, en blind på varligt fjed,
En krøblings tunge kval den engels åsyn dæmper,
Som omrør vandets skum ved helsekildens bred.1
Hentæret, lam og skæv sin tilstand én forbande,
Og fra sin bære én har rejst sin hvide pande,
Nær dødens evighed.

3) Mod træers spredte læ de syge frem sig skynder
På bære, fjæl og seng, og under suk og skrål,
En bydes helsedrik, man den med vand fortynder,
Hans sorte læber spyr med brystet tungemål;
I friske løv og græs en anden indsvøbt hvile,
Men livets herre selv, han bryder dødens pile
Og afgrunds skumle bål .

4) Nu aftenrødmens skær på himmelhvælvets strimer,
Snart glitrer stjernen frem, og havet bruser end.
Vi frelseren har set anvende døgnets timer
Til kærlighedens værk, som den fortryktes ven.
Det myldrer rundt med folk, hvem det på føde skorter,
Men kærligt han med brød forsyner disse horder,
Femtusind sultne mænd!

5) Guds almagt og hans flid for sine børn vi ære
Ved denne måltidsfest, i denne ørken lagt.
Det fromme barn der tavs sin fattigdom må bære,
Den riges tærskel ser, hans taffel, guld og pragt.
Men en Elias må forstemte sukke drage,
Når Akab stolt og kry al vellyst til sig rage,
Utøjlet i sin magt.

6) Du fromme barn! Som tungt dit brød med tårer bryde,
Som glemt af verdens børn til jorden bøjet går;
Nu styrke håb dit bryst! – lad nådens lys dig fryde,
I oliekrukkens dyb dit forråd nok forslår!²
Gud værner hver en orm, den lille som den store,
Han ej forglemmer dig, til du ved himlens borde
Hans retter smage får.